

Trò khi kết thúc năm rồi khi

Hoàng Xuân Phú

tự viết

tự khen

tự xé

... Hiến pháp

Dư luận ngỡ ngàng, đến mức nghi ngờ cả thính giác của bản thân, khi nghe tin ngày 2/11/2016 Ban Bí thư Trung ương ĐCSVN "quyết định thi hành kỷ luật bằng hình thức **cảnh cáo đối với Ban cán sự đảng Bộ Công thương trong thời gian 2011 - 2016**" và "thi hành kỷ luật bằng hình thức **cách chức Bí thư Ban cán sự đảng Bộ Công thương trong thời gian 2011 - 2016 đối với đồng chí Vũ Huy Hoàng... nguyên Bí thư Ban cán sự đảng...**"

Sao có thể cảnh cáo cái đám không còn tồn tại, đồng thời cách chức cái chức đã mất từ lâu? Như vậy thì khác gì xử tử hồn ma, hay thiến cái đã bị hoạn? Giả sử đấy chỉ là thoáng lú lẫn của một trí tuệ già nua đơn độc, thì có thể đổ thừa cho hậu quả khắc nghiệt của thời gian. Đàng này nó lại là sản phẩm trí tuệ tập thể, của bộ sậu mười đầu với tuổi bình quân mới khoảng 59, thậm chí lại còn "*được thống nhất rất cao (100% bằng phiếu kín)*". Vậy thì biết đùn đẩy về đâu?

Quyết định quái dị ấy không chỉ thể hiện tầm tư duy, mà còn phản ánh cả thực trạng tệ hại vô vọng của bộ máy cầm quyền. Tham nhũng đã tàn phá đất nước đến mức không thể làm ngơ, nên ít nhất cũng phải diễn màn chống tham nhũng, để xoa dịu lòng dân, cũng để tỏ ra bản thân trong sạch. Có điều, khi rác rưởi đã ngập tràn thiên đình, thì ai còn đủ sạch để đóng vai tầy uế? Với cơ chế bầu cử bằng phiếu kín và chỉ trúng cử nếu nhận được đa số (trên 50%) phiếu bầu, mà bao kẻ nổi tiếng tham nhũng vẫn vênh vang trên thượng tầng, thì đủ biết đa số guồng máy quyền lực thuộc loài nào. Đương nhiên, cái loài ấy chẳng dại dột đến mức bầu kẻ khác loài làm thủ lĩnh, để rồi sau đó có thể quay ra chống lại loài mình. Vì vậy, đừng ngạc nhiên trước cảnh

Chống tham nhũng bởi trùm tham nhũng

Vỡ bi hài dao tự gọt chuôi.

Ừ thì chống tham nhũng, nhưng biết chừa ai chống ai bây giờ? Cùng chen chúc trên con thuyền mục ruỗng, bị đè nặng bởi lực cộng hưởng của lòng tham vô đáy. Nếu "*tự ta đánh ta*" (như Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng từng phân trần với nhóm "*đại cử tri*" được tuyển chọn ở Quận Ba Đình vào sáng ngày 17/10/2016), thì con thuyền độc tài sẽ trôi trên sóng

dữ, rồi chìm ngấm dưới dòng chảy của lịch sử. Vả lại, dù khác biệt nhưng vẫn cùng giuộc, nếu ngăn đồng chí ngoạm thì đồng chí cũng chẳng để mình xoi. Nên phải tránh động chạm đám đương chức đương quyền, đương cùng thi đua... tham nhũng. Mà chỉ mó máy vài vị nghỉ hưu - đã tịt đường tham nhũng. Ấu cũng là cách kết hợp biểu diễn quyết tâm với trả chút thù xưa. Song ngay cả với hội đã về vườn, thì dững khí cầm quyền cũng chẳng đủ để vượt râu hùm. Đành quay ra cắt chút móng của đám tay chân. Và chọn loại đủ nhỏ để dễ vẩy vò, nhưng cũng đủ to để gây ấn tượng khi phô diễn. Phải chăng, với bối cảnh nôm na như vậy thì mới lý giải nổi: Tại sao Vũ Huy Hoàng được mặc sức tung hoành thuở đương chức Bộ trưởng, mà lại bị lôi ra làm vật hiến tế lúc mới hạ cánh về hưu? Tất nhiên, khi trên dưới đều quá rõ *"lỗi này đâu phải chỉ riêng em"*, thì bậc đàn anh thường chỉ vung tay... tầm quát. Mà vừa tầm lại vừa run, vừa nhỏ nhẹ: *"Thế đã đủ đau chưa?"*

Những tưởng diễn đến đây đã là quá đủ. Ai ngờ, ngày 21/1/2017 Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân lại ký ban hành Nghị quyết số 344/NQ-UBTVQH14 của Ủy ban Thường vụ Quốc hội, trong đó *"quyết nghị xử lý kỷ luật bằng hình thức xóa tư cách nguyên Bộ trưởng Bộ Công thương nhiệm kỳ 2011 - 2016 đối với ông Vũ Huy Hoàng"*. Ba ngày sau, 24/1/2017, tức 27 tháng Chạp năm con Khỉ, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc cũng ký Quyết định số 106/QĐ-TTg, *"thi hành kỷ luật bằng hình thức xóa tư cách nguyên Bộ trưởng Bộ Công Thương nhiệm kỳ 2011 - 2016 đối với ông Vũ Huy Hoàng"*.

Nghĩa là, sau hơn hai tháng rươi huy động tư duy và cân nhắc kỹ lưỡng, *"hệ thống chính trị"* đã tìm được ba chữ *"xóa tư cách"* để thay cho từ *"cách chức"* trớ trêu. Song cái thứ thay thế còn tệ gấp bội.

Căn cứ vào đâu mà họ lại hành xử như vậy? Đương nhiên, dư luận lành mạnh tán thành xử lý tội phạm, nhất là những tội phạm lớn, có tầm ảnh hưởng trên toàn quốc. Song chẳng thể đồng tình với cách xử lý bất chấp Hiến pháp và pháp luật. Nếu tôn trọng nguyên tắc *"Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật"* và *"Không ai bị phân biệt đối xử trong đời sống chính trị, dân sự, kinh tế, văn hóa, xã hội"*, được hiến định tại Điều 16 Hiến pháp 2013, thì bất luận chức nhỏ hay to, đã nghỉ hưu hay đang đương chức, nếu phạm tội thì đều phải đem ra xử lý. Không thể chỉ trói đám tay chân sa cơ, mà làm ngơ đầu sỏ. Không thể chỉ xoáy vào vài lỗi vặt, mà bỏ qua những tội tày đình. Không thể chỉ đào bới vi phạm đã qua, mà nhắm mắt trước những tội ác hiện hữu. Đặc biệt, cơ quan lập pháp và cơ quan hành pháp không thể vượt quyền hạn hiến định, mà lấn át chức năng của cơ quan tư pháp.

Trong số nhiệm vụ và quyền hạn được quy định rõ tại Điều 74 của [Hiến pháp 2013](#), thì Ủy ban thường vụ Quốc hội không có bất cứ quyền xử lý nào đối với chức danh Bộ trưởng. Mặc dù Khoản 2 Điều 74 cho phép Ủy ban thường vụ Quốc hội *"ra pháp lệnh về những vấn đề được Quốc hội giao"*, và đối với trường hợp ông Vũ Huy Hoàng thì [Nghị quyết số](#)

33/2016/QH14 của Quốc hội đã "giao Ủy ban thường vụ Quốc hội, Chính phủ, các cơ quan bảo vệ pháp luật tiếp tục làm rõ và xử lý theo quy định của pháp luật", nhưng chẳng hề tồn tại quy định nào của pháp luật cho phép Ủy ban thường vụ Quốc hội và Chính phủ "xóa tư cách nguyên Bộ trưởng". Ngay cả bản thân Quốc hội, với nhiệm vụ và quyền hạn được quy định tại Điều 70 của Hiến pháp 2013, cũng chỉ được "phê chuẩn đề nghị bổ nhiệm, miễn nhiệm, cách chức... Bộ trưởng". Còn Thủ tướng Chính phủ, với nhiệm vụ và quyền hạn được quy định tại Điều 98 của Hiến pháp 2013, thì chỉ được phép "trình Quốc hội phê chuẩn đề nghị bổ nhiệm, miễn nhiệm, cách chức... Bộ trưởng". Hiển nhiên, Bộ trưởng được đề cập phải thuộc nhiệm kỳ của Quốc hội và Thủ tướng Chính phủ đương nhiệm. Chứ Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc không thể trình Quốc hội thời Chủ tịch Nguyễn Thị Kim Ngân bổ nhiệm, hay miễn nhiệm, hay cách chức Bộ trưởng trong Chính phủ thời Thủ tướng Võ Văn Kiệt.

Như vậy, **Hiến pháp 2013 không cho phép Ủy ban thường vụ Quốc hội hay Thủ tướng Chính phủ đương nhiệm đứng ra cách chức hay xóa tư cách Bộ trưởng thuộc nhiệm kỳ trước**, thường được gọi là **nguyên Bộ trưởng**. Do đó, **Nghị quyết số 344/NQ-UBTVQH14 của Ủy ban Thường vụ Quốc hội và Quyết định số 106/QĐ-TTg của Thủ tướng Chính phủ rõ ràng là vi hiến!**

Cần khẳng định rằng: Khi Hiến pháp đã quy định rõ nhiệm vụ và quyền hạn của tổ chức hay cá nhân nào đó, thì luật và các văn bản dưới luật không được phép vi hiến, bằng cách nới rộng hay thu hẹp phạm vi quyền hạn hiến định ấy. Vì vậy, không thể đem bất cứ văn bản pháp lý nào khác để biện hộ cho sự vi hiến của Nghị quyết số 344/NQ-UBTVQH14 và Quyết định số 106/QĐ-TTg.

Phần lớn các tác giả của hai quyết định vi hiến ấy vốn là Đại biểu Quốc hội Khóa XIII, tức là đã từng trực tiếp tham gia chỉnh sửa dự thảo và thông qua Hiến pháp 2013. Do đó, họ không thể viện cớ là chưa có thời gian đọc Hiến pháp. Vậy thì tại sao lại làm trái Hiến pháp? Nếu đã đọc rồi nhưng không hiểu, thì trình độ ấy có xứng đáng để tham gia cơ quan lập pháp, hoặc điều hành cơ quan hành pháp hay không? Và Ủy ban thường vụ Quốc hội có xứng đáng với nhiệm vụ "giải thích Hiến pháp..." (được quy định tại Khoản 2 Điều 74 Hiến pháp 2013) hay không? Còn nếu đã hiểu mà vẫn cố tình vi phạm Hiến pháp, thì căn cứ vào Điều 46 Hiến pháp 2013 (*Công dân có nghĩa vụ tuân theo Hiến pháp và pháp luật*), họ có xứng đáng là công dân CHXHCN Việt Nam hay không? Và Ủy ban thường vụ Quốc hội có xứng đáng với nhiệm vụ "giám sát việc thi hành Hiến pháp..." (được quy định tại Khoản 3 Điều 74 Hiến pháp 2013) hay không?

Phải chăng, **chỉ dùng để hù dọa và áp bức dân chúng, chứ bản thân thế lực cầm quyền hiểu rõ hơn ai hết Hiến pháp CHXHCN Việt Nam có đáng được tôn trọng hay không, nên họ mới ngang nhiên chà đạp Hiến pháp dưới nhiều hình thức khác nhau?** Một

trong những hành vi vi hiến đặc trưng của bộ sậu chóp bu là **cố tình trì hoãn, không chịu ban hành các luật tương ứng, nhằm ngăn cản công dân thực hiện các quyền cơ bản được hiến định tại Điều 25 Hiến pháp 2013, đó là "quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập hội, biểu tình"**. Vậy là họ **tự viết, tự khen**, rồi **tự xé**. Cái thứ bị bản thân tác giả cư xử như vậy có xứng đáng với tên gọi "**Hiến pháp**" hay không?

Trớ trêu thay, khi **xóa tư cách Bộ trưởng Bộ Công Thương nhiệm kỳ 2011 - 2016** đối với ông **Vũ Huy Hoàng**, thì cũng **xóa cả hiệu lực của các văn bản mà ông ta đã ký trong nhiệm kỳ 2011 - 2016 với tư cách Bộ trưởng Bộ Công Thương**. Đồng thời cũng **xóa cả trách nhiệm về các sai lầm hay tội lỗi mà ông ta đã phạm phải trong nhiệm kỳ 2011 - 2016 trên tư cách Bộ trưởng Bộ Công Thương**. Tương tự như trường hợp nhận tiền của người vi phạm giao thông, chỉ có thể coi đó là hành vi nhận hối lộ nếu người nhận tiền có tư cách cảnh sát và có nhiệm vụ kiểm soát giao thông. Ngược lại, không thể quy tội nhận hối lộ nếu người nhận tiền không có tư cách cảnh sát, mà chỉ là một gã ăn xin lơ ngơ, lại bị ai đó nhân danh tổ chức chụp lên một bộ quân phục cảnh sát, để hù dọa khách qua đường (giống như nông dân dựng bù nhìn để dọa và xua đuổi chim chóc trên đồng lúa). Đương nhiên, được cho tiền thì ăn xin có quyền nhận, mà không thể bị quy tội.

Có thể tập thể tác giả sẽ cãi, rằng chúng tôi không "**xóa tư cách Bộ trưởng**", mà chỉ "**xóa tư cách nguyên Bộ trưởng**". Để làm gì? Để đương sự **không được hưởng tiếp những bổng lộc dành cho "nguyên Bộ trưởng"** và không còn cơ hội xướng danh "**nguyên Bộ trưởng**".

Đừng cố cãi như vậy! Ngoài nhiệm kỳ 2011 - 2016 thì **Vũ Huy Hoàng còn là Bộ trưởng Bộ Công Thương nhiệm kỳ 2007 - 2011**. Cho nên, dù đã bị Ủy ban Thường vụ Quốc hội và Thủ tướng Chính phủ "**xóa tư cách nguyên Bộ trưởng Bộ Công Thương nhiệm kỳ 2011 - 2016**" một cách vi hiến, thì ông **Vũ Huy Hoàng vẫn còn giữ trọn tư cách nguyên Bộ trưởng Bộ Công Thương nhiệm kỳ 2007 - 2011**. Và vì vậy **vẫn có quyền hưởng mọi bổng lộc của nguyên Bộ trưởng và lấp ló đó đây với tư cách nguyên Bộ trưởng**.

Dõng dạc tuyên bố "**xóa tư cách nguyên Bộ trưởng**" của ông Vũ Huy Hoàng. Nhưng trên thực tế lại không hề "**xóa tư cách nguyên Bộ trưởng**" của ông. Diễn trò gì kì vậy?

Ban Bí thư Trung ương ĐCSVN xuất chiêu. Rồi Ủy ban Thường vụ Quốc hội và Thủ tướng Chính phủ CHXHCN Việt Nam cùng tung chường. Nói theo một đại ngôn của chính giới, thì đã "**huy động cả hệ thống chính trị vào cuộc**". Nhưng chỉ để diễn trò... vi hiến.

Chẳng lẽ chỉ trò **khỉ** mới xứng đáng **kết thúc năm rõ khỉ** hay sao?

Hà Nội, ngày 27/1/2017, tức 30 tháng Chạp năm con Khỉ

Ghi chú: Bài này được đưa lên [homepage](#) ngày 17/2/2017 (ngày mà 38 năm trước Trung Quốc bắt ngờ tấn công 6 tỉnh phía Bắc của Việt Nam), sau khi người viết trực tiếp chứng kiến cảnh chà đạp Hiến pháp, can phá và bắt bớ người dân đến [thấp hương tại Tượng đài Lý Thái Tổ](#) (Quận Hoàn Kiếm, Hà Nội) để tưởng niệm đồng bào và chiến sĩ đã ngã xuống trong cuộc chiến tranh ở biên giới phía Bắc.

Cùng tác giả:

Bầu cử kiểu gì khi tệ ngay từ luật

Oan ức trữu Hồn Cây

Sai phạm về tố tụng trong vụ án "Nguyễn Hữu Vinh cùng đồng bọn..."

Não lòng với Hiến pháp

Bắt mạch Hiến... nháp

Hiến pháp vi hiến

Hiến pháp 2013 - Sửa nhằm hay đổi thiệt?

Đảng và Nhân dân - Vị thế bị tráo

Uẩn khúc trong Điều 4 Hiến pháp

Rủi cho Phương Uyên - May cho Dimitrov

Quốc hiệu nào hội tụ lòng Dân?

Chỗ đứng của Nhân dân trong Hiến pháp

Teo dần quyền con người trong Hiến pháp

Hai tử huyết của chế độ

Lực cản Nhà nước pháp quyền

Một số khía cạnh hình sự của vụ án Tiên Lãng - Hải Phòng

Nhân vụ Tiên Lãng bàn về công vụ

Quyền biểu tình của công dân

Bài học tồn vong từ thảm họa

Phiêu lưu điện hạt nhân

Về huyền thoại điện hạt nhân giá rẻ

Mạn bàn về an toàn điện hạt nhân

Bàn về qui mô đào tạo đại học từ góc độ chất lượng giảng viên